

TECHNISCHE ADVIEZEN VOORBEREIDING VAN HET LOKVOER

Het meest besproken onderwerp onder vissers: lokaas. Als eerste zou ik een ding willen zeggen: heel veel vissers zijn nog steeds op dat ene potje of zakje opzoek dat wonderen doet, of dat wondermiddel dat een bepaalde visser wel moet gebruiken. Wel, laat een ding duidelijk zijn: dat bestaat niet en zal ook nooit gevonden worden.

Een lokaas moet gewoon kloppen, dat wil zeggen: de werking ervan, de kleefkracht, moet het schraal zijn of net niet, de kleur enz. Ook speelt hierin de bevochtiging natuurlijk een hele grote rol.

Bij lokaas kun je de keuze maken: ga je het zelf samenstellen of ga je met kant-en-klaar voer aan de slag. Zelf het lokaas samenstellen word steeds minder gedaan; dit komt met name doordat er steeds meer keuze aan goede kant-en-klaar lokazen is. Ik denk dat er op dit moment zo'n 90% van de wedstrijdvisser met kant-en-klaar lokaas vist.

Waar moet je aan denken voordat je de keuze maakt met welk lokaas je gaat vissen?

1. stroomt het water en hoe hard;
2. hoe diep is het water;
3. welke vissoort kun je verwachten;
4. hoeveel vis is er te verwachten.

VOORBEREIDING VAN HET LOKVOER

Maak eerst een beetje van het meel nat om de eigenschappen te kunnen bepalen. Je zult snel ontdekken of het meel bindend, wolkend, verspreidend en al of niet aromatisch is. Meng eerst de droge meelsoorten voordat het voer wordt natgemaakt. Maak niet al het gemengde voer nat, bewaar iets voor later, u leest verder wel waarom.

NATMAKEN

Met de palm van de hand of met een spons wordt het mengsel PROGRESSIEF nat gemaakt. Daarmee wordt bedoeld dat er in fasen steeds meer water in delen wordt toegevoegd om zo te kunnen vaststellen hoe de substantie reageert. Het moet een homogeen, sponzig geheel zijn.

TIP

Wij adviseren u om een behoorlijk diepe bak (20 tot 30 cm) te gebruiken. Mogelijk met een ronde en platte bodem. Een emmer is aan het water gemakkelijk, maar niet bij het voer maken.

HET TIJDSTIP VAN DE VOORBEREIDING

Het voer moet altijd een geruime tijd vooraf worden klaargemaakt. Het beste is het enkele uren of zelfs de avond vóór de vispartij te prepareren. Jammer genoeg steekt daar soms het weer een stokje voor. Men kan het voer dan altijd nog invriezen en tot een volgende keer bewaren. Indien men moet invriezen, dient er na het ontdooien nog een vers bindmiddel te worden toegevoegd om een nieuwe, goede substantie te krijgen.

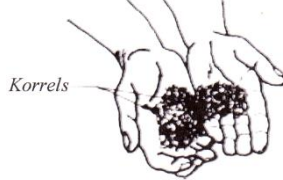
DE TE GEBRUIKEN VLOEISTOF

Meestal wordt gewoon water gebruikt voor het bevochtigen van het voer. Soms kan melk nodig zijn. Ook het kookwater van zaden (hennep, granen, etc.) is geschikt. Warm water zal voor een grotere bindende werking zorgen. Het voer blijft dan ook langer op de bodem liggen. Vooral wanneer de visplek voor een langere tijd wordt aangevoerd is dat belangrijk. Men moet geen oliën gebruiken voor

het bevochtigen van het voer. Het is te duur en niet praktisch omdat de reactie van sommige meelsoorten wordt verstoord. Verdund in water kan het wel.

BEVOCHTIGINGSTECHNIKEN

Gooi in het begin wat water bij het droge voer. Dat kan met de hand of met een spons. Meng dan de verschillende componenten goed door elkaar, bijvoorbeeld met een mixer. Wanneer men in het begin goed mengt zal het bevochtigen later veel beter gaan. Het is een nogal vermoeiende bezigheid.

Bij elke toevoeging van water moet het voer elke keer weer goed worden vermengd. Het voer kan goed tussen de handpalmen worden fijngevreven, waardoor grotere korrels en klonten meteen worden stuk gevreven. Door met regelmaat kleine beetjes water (niet teveel ineens dus) toe te voegen wordt het voer goed luchtig. Houdt er rekening mee dat het water gedurende een langere tijd blijft intrekken en de verschillende bestanddelen verschillend op water reageren.

HET LOKVOER ZEVEN

Om alle klonters geheel stuk te krijgen moet het voer gezeefd worden. Klonters ontstaan doordat men teveel water ineens toevoegt bij het natmaken. Door het zeven/ziften van het voer wordt ook de samenstelling nog eens extra goed vermengd en het vocht opnieuw verdeeld.

LATEN RUSTEN

Het is het beste om het voer na het bevochtigen nog een tijdje te laten „rusten“. Het water zal nog doorwerken op de diverse bestanddelen. Vaak is het noodzakelijk om het voer opnieuw wat nat te maken omdat het is ingedroogd.

TESTEN

Wanneer men een samengeperste voerbal van handhoogte af op het gras laat vallen en deze niet uiteenvalt, is het voer klaar voor gebruik. (Soms is dat niet het geval, maar daarover later meer). Valt het voer uit elkaar, dan moet er opnieuw wat water worden toegevoegd. Dat is niet eenvoudig want elke toevoeging kan weer teveel zijn. Wanneer het voer toch nog te nat geworden is kunt u dit repareren met de droge bestanddelen die u voorafgaande het bevochtigen apart heeft gehouden. Te weinig bewaart? Kan kunt u proberen een licht bindmiddel toe te voegen. Het liefst een meelsoort, die behalve een zwak bindende functie het voer ook wat luchtiger maakt. Een voer voor de bodemvisserij kan men testen door het op een stuk papier te leggen. Wanneer er geen enkel spoor van vochtigheid wordt afgegeven, dan is het voer precies voor elkaar. Wanneer er sterk oliehoudende Korrels producten worden gebruikt kan men natuurlijk wel de olie zien.

TIP

Laat nooit een voer dat klaar is voor gebruik open en bloot in de regen of de zon staan. Het voer zal dan in een mum van tijd waardeloos zijn. De zon is de vijand no. 1 van een bevochtigd voer.

AANPASSINGEN VAN HET VOER

De samenstelling van een voer zal afhangen van de verschillende functies die een voer heeft.

- Het hangt af van de diepte waarop men vist; is het stilstaande of stromend water; welke soorten vis moeten er gevangen worden enz.

- Een bepaalde samenstelling kan meerdere functies hebben. Neem bijvoorbeeld een bodemvoer, de samenstelling moet dienen om:

1. Vaste en zware voerbollen te vormen die naar de bodem zakken zonder dat ze uit elkaar vallen en zonder het water te kleuren.

2. Met hetzelfde voer iets minder hard samengeperste ballen te maken, die gedeeltelijk uit elkaar vallen.

Het voer zal actiever zijn op de bodem. De deeltjes verspreiden zich dan snel. Het water wordt bij het voeren aan de oppervlakte al gekleurd en eenmaal op de bodem zal het voer ook wolkend zijn. Dat is naar onze mening de beste manier van voeren. Het wekt de eetlust van de vissen op en trekt de aandacht van de vis op verschillende dieptes (bodem, oppervlakte en ook „half water“). Het gebeurt wel eens dat een visplek op de bodem niets te bieden heeft, maar dat door het voer wolk alvers of voorns aan de oppervlakte worden gelokt. Men moet dan onmiddellijk de vistechiek aanpassen. Men kan daarvoor droog lokvoer gereed hebben, dat kan worden klaar gemaakt op het moment dat dat noodzakelijk is. Wij verklappen u een geheim: door de druk op de voerbollen bijvoorbeeld van drie verschillende niveaus te maken, kan men met een en hetzelfde voer drie vismanieren simuleren. Een technisch kundige visser zal zich dan snel aanpassen aan de manier die het meeste resultaat oplevert.

Doordat een visser zich eenvoudig baseert op de topografie van een viswater en de plaats waar hij vist, is het in een vijver bijvoorbeeld mogelijk om de aanwezige vissen te lokken naar een diepte van 1.50 meter. Dat kan met eenvoudige meelsoorten zoals paneermeel, geroosterde hennep en griesmeel. In een rivier, waar men bijvoorbeeld vier meter water heeft zal men om bij de bodem voorns of brasems te vangen een geheel andere samenstelling nodig hebben. Er moeten dus meer zwaardere, klevende meelsoorten gebruikt worden om diepte en stroming te overmeesteren. Weet u dat de bodem geen bepalende factor is voor de keuze van de meelsoorten, maar dat de stroming de grootste rol speelt. Een voer dat doeltreffend werkt op een water van 1.50 meter diepte doet dat vrijwel altijd ook in een water van 4 meter diepte. Men moet hooguit de voerbollen wat vaster samendrukken, waardoor ze wat sneller naar de bodem zakken.

Echter is het in sterke stroming niet mogelijk om bij verschillende diepten hetzelfde voer te gebruiken. Er moeten duidelijk andere componenten gebruikt worden om de hindernissen als stroming in combinatie met de diepte de baas te worden. Daarbij moet er ook nog eens rekening worden gehouden met het feit of er in het viswater scheepvaart is of niet. Dat maakt natuurlijk ook nog verschil. Bij het vissen met de matchhengel/feeder op grote afstand speelt de afstand ook nog een belangrijke rol.

DE VIS OP DE STEK LOKKEN EN DE VIS DAAR VASTHOUDEN

Voer moet altijd snel resultaat brengen. De werking moet dus meteen na het inwerpen beginnen. Men kan voerbollen zeer vast aanknippen, zodanig dat ze slechts zeer langzaam uiteenvallen. Dat levert weinig resultaat op. Zo'n compact voer, mits het niet is aangevuld met maden of muggenlarven als levend aas, zal als het ware als een steen op de bodem blijven liggen.

De bestanddelen komen niet of nauwelijks los en de smaakpapillen van de vis worden niet op de proef gesteld. De vis zal dan niet lang op de plek blijven. De eerste taak van het voer is dus lokken van de vis of de al aanwezige vis zodanig te interesseren dat deze op de plek blijft.

Daarom zijn er twee mogelijkheden:

1. De vis ziet de wolk;

2. De vis krijgt bestanddeeltjes van het lokvoer binnen. Het is weer heel anders bij een voer dat gedurende een aantal dagen voor gewenning moet zorgen en voor langere termijn bedoeld is.

Bij wedstrijden komt er het probleem van lawaai bij waardoor de vis eerst zal wegvluchten en later op de visplek zal terugkeren.

DE FIJNHEID VAN HET VOER

De mate waarin een meelsoort in het water verspreidend kan werken hangt voor een deel af van de fijnheid van het voer. Zeer fijn meel zorgt voor vaste, stevige voerballen en laat bij het inwerpen nauwelijks een spoor (wolk) achter. Grove bestanddelen komen vlug uit een voerbal los.

DE KLEUREN

Een product kan verschillende keren van kleur veranderen. Andere producten, zoals rijst, blijven gedurende het gehele seizoen hetzelfde van kleur. PV1 verandert steeds van kleur. Het toevoegen van meer of minder melasse is al aanleiding tot het veranderen van de kleur. Belangrijk is, dat de bestanddelen en meelsoorten vers zijn en dat de kleur bij benadering de kleur heeft die ze horen te hebben. De uiteindelijke kleur van het lokvoer is wel belangrijk.

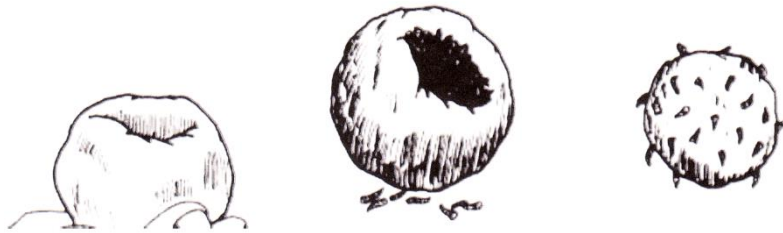
AAS IN HET VOER

Het toevoegen van levende voermaden, casters en geknipte wormen zal uw voer aantrekkelijker maken. Het gebruik ervan is niet moeilijk. Vleesmaden, die wat groter van formaat zijn, kunnen ook een belangrijke toevoeging zijn. Maden zijn van nature vetzig en werken de voerbal uit elkaar. Een voer mag pas gaan werken wanneer dit eenmaal op de bodem is aangeland. Teveel levend aas toevoegen heeft tot gevolg dat de voerballen te snel uiteen vallen.

TIPS:

1e TIP: voeg voorafgaande aan het maken van de voerballen maden toevoegen.

- Voeg vooral niet teveel maden bij het voer;
- Meng het voer goed zodat de maden goed verspreid zijn;
- Na een korte tijd moet het nog eens worden gemengd, want de maden zullen steeds naar de bodem kruipen.

2e TIP: Het toevoegen van maden in elke aparte voerbal;

- Maak met de duim een gat in de voerbal en doe er twee of drie plukjes maden in. Knijp de bal daarna dicht.

3e TIP: De klassieke manier. Het inwerpen van maden;

- Nadat de voerballen zijn ingegooid, worden met een werppijp lossen maden op de visplek gegooid. Dit is de beste manier, behalve met sterke wind;
- Gebruik in ieder geval GEEN dode maden of maden die blijven drijven!

DE GROOTTE VAN DE VOERBALLEN

In stromend of diep water, 3.50 meter of meer, met scheepvaart: Zwaar voer -ballen ter grootte van een sinaasappel.

In stilstaand, langzaam stromend of erg ondiep water: Regelmatig kleine bolletjes inwerpen, maximaal ter grootte van een mandarijn.

Indien men in stilstaand of langzaam stromend water grote voerballen ingooit, zullen de vissen schrikken en vluchten. Wanneer men geen beet krijgt moet men stoppen met het inwerpen en de plek een tijdje met rust laten. Gebruik dan een animeervoer dat flink werkt en door de wolk hiervan de vissen van een grotere afstand weet te lokken.

In stromend water moet men de voerballen afpletten, opdat ze niet met de stroom weggrollen. Nadat een schip is gepasseerd kan men eventueel kleine voerballen bijgooien. Om het voer goed aan de bodem te houden kan men ter verzwaring leem toevoegen. Dat kan van 30 tot 50%, afhankelijk van

de diepte van het water. Het verdient ook aanbeveling de voerballen vóór het inwerpen even te „verglazen“, dat wil zeggen even onderdompelen in water.

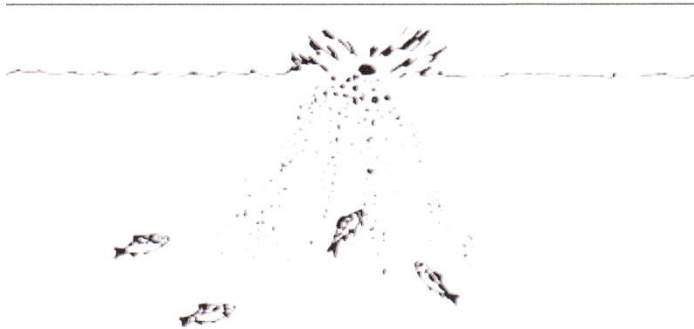
DE OVEREENKOMSTEN VAN HET VOER MET DE BODEM

Zorg ervoor dat het voer dezelfde kleur heeft als de bodem. Houdt echter rekening met de plaatselijke gewoontes. Let ook op de kleur van de oevers. Meestal is de bodem donkerder van kleur.

In sommige streken gebruikt men voer van een donkerder kleur dan de bodem. Informeer dus bij ter plekke bekende vissers naar de vis- en voer gewoontes. Soms kan een licht gekleurd voer ook productief zijn. Meestal gaat dat alleen op bij het vangen van voorns.

OPPERVLAKTEVOER

Oppervlaktevoer moet direct aan de oppervlakte uit elkaar vallen

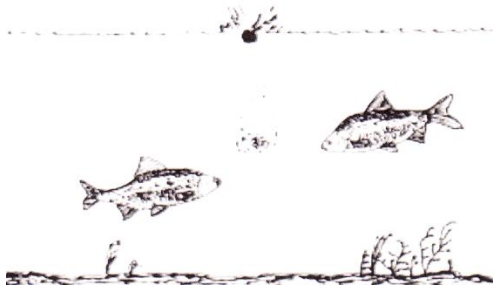

Gooi kleine voerballen in het water die meteen aan de oppervlakte uit elkaar vallen. Ze moeten een zichtbaar licht gekleurde wolk vormen, die de vis nieuwsgierig maakt en op de plek houdt. Voer zeer regelmatig met gelijke, korte tussenpozen Oppervlaktevoer moet direct aan de oppervlakte uit elkaar vallen.

TIPS:

- Kies meel dat goed samenklontert en niet teveel kleeft;
- Voeg zo nodig enkele verspreidende meelsoorten toe (meelsoorten, die vlug uit het voer loskomen);
 - Kies meelsoorten uit die licht van kleur zijn (wit-crème-geel);
- Kies niet al te fijn gemalen meelsoorten en ook geen soorten die gemakkelijk gaan drijven (al te vet);
- Het oppervlaktevoer is goed wanneer men het openbreekt als men met de duim op een voerbal drukt;
- Voor het vissen op bijvoorbeeld alvers moet men niet te zeer verzadigende meelsoorten gebruiken, bijvoorbeeld brood. De vis zal dan veel te vlug verzadigd zijn en ophouden met azen;
- Gebruik bevochtigd voer. Droog voer zal te sterk werken;
- Wanneer men dicht bij de kant vist kan men het beste het kletsnatte oppervlaktevoer gebruiken. Dit is voor oppervlaktevissen de beste manier. Op grotere afstanden is het moeilijk om dit “pap- of soepvoer” goed op de visplek te gooien.

VOEREN OP HALVE DIEPTE (TUSSENWATER)

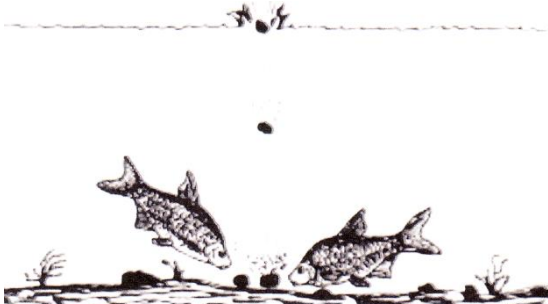
1. Bij het voeren op halve diepte of zoals de Fransen zeggen tussen twee waters, moeten de voerballen uit elkaar vallen voordat ze de bodem bereiken.
2. Het bevochtigen van het voer komt bij deze methodes zeer precies. Het voer moet zodanig bevochtigd zijn dat het de vastheid heeft dat het niet aan de oppervlakte uiteenvalt en ook niet als een complete voerbal naar de bodem zinkt (vastheid aanpassen).

3. Gooi ook nu regelmatig met dezelfde tussenpozen kleine voerballetjes in en zorg ervoor dat ze van dezelfde vastheid zijn.

TIPS:

- Het vissen op halve diepte, in tussenwater of zoals de Fransen zeggen „tussen twee waters“, is erg moeilijk. Technisch gezien moet men er heel wat van kunnen om dit consequent en technisch verantwoord gedurende een vispartij te kunnen volhouden. Men moet er veel op oefenen. Vissen, die van de bodem omhoog komen zijn gewoonlijk erg wantrouwend. Het is wel vaak een betere methode dan het vissen aan de bodem.
- Na elke keer dat het voer wordt ingegooid komt de vis in het voerspoor terug. Men moet dan attent zijn op een aanbeet.
- De diepte waarop men vist zal afhangen van de hardheid van de voerballetjes. Te hard geknepen houdt in dat de vis naar de bodem terugzakt. Te losse ballen halen de vissen helemaal naar de oppervlakte. Grote vissen zullen dat niet snel doen. Zij zijn daarvoor te schuw. De beten zullen aangeven of u fouten maakt. Opstekers of snelle wegschieters zijn daarvoor signalen.

VOEREN OP DE BODEM, OBSERVEREN VAN DE PLEK EN HET VOEREN

1. Als het er op lijkt dat de vissen aanwezig zijn: 2 of 3 ballen animeervoer ingooien is dan belangrijk;
2. Aarzelende beten: alleen animeervoer ingooien;
3. De vis is op de plek: enkele ballen grondvoer houden de vissen op de plek.

TIPS:

Voer regelmatig en in kleine hoeveelheden. Gooi het voer bovendien op dezelfde plaats en knijp het voer gelijkmatig aan.

Stilstaand water: Verstoor de vissen niet door overmatig te 'plonzen'. Enkele graankorrels kunnen soms meer resultaat opleveren dan een groot voerbombardement.

Stromend water: Om het voer goed aan de bodem te houden moet het zwaar en compact zijn. In stromend water wordt de vis minder door geluid verstoord.

1. Werp enkele voerballetjes, ter grootte van een sinaasappel, op de visplek;
2. Vervolg het voeren met animeervoer, dat wil zeggen licht aangeknepen voer dat snel (valt al aan de oppervlakte) uit elkaar valt.
3. Voer tenslotte enkele voerballetjes na. Tussen de fases 1 en 3 moet men aanzien hoe enkele beten verlopen. Wanneer men volop beet krijgt kan met het voeren licht minderen. Bovendien trekt het bijvoeren steeds weer kleine vissen aan.

OPPERVLAKTEVOER

Het oppervlaktevoer moet vooral bestaan uit verspreidende producten, in een lichte kleur, met voldoende bindende werking om het voer te kunnen inwerpen en het geval dat het aan de droge kant moet zijn. Extra nat voer kan men ook nog gebruiken. Dat valt echter meteen uiteen bij de aanraking met het oppervlaktewater. Voeg er steeds een smaak gevend of eetlust stimulerend element aan toe.

BODEMVOER

Dit voer is altijd samengesteld uit één of meer bindende bestanddelen van verschillende kleur en moet worden gecombineerd met één of twee verspreidende producten. Deze laatste zorgen ervoor dat een voerbal geleidelijk uit elkaar valt. Soms is het nodig om een zwaarder product toe te voegen.

Toevoeging van meel of poeder op kruidenbasis is goed in een bodemvoer.

Het is goed mogelijk een voer samen te stellen zonder grote risico's te lopen. Zeer belangrijk is de wijze van bevochtiging, de reactie van de bij elkaar gevoegde meelsoorten en bestanddelen ten

opzichte van elkaar en meer nog de wijze waarop het voer tot ballen wordt geknepen en hoe het voer op de visplek wordt geplaatst. De combinatie van al die factoren vormt vaak „het geheim“ zoals veel hengelaars dat plegen te noemen. Wees er goed van bewust dat er geen enkel „wonder“ zal helpen wanneer er geen vis op de visplek aanwezig is. Wanneer de vis wel op de plek aanwezig is, is de zaak om de goede elementen bij elkaar te gebruiken, het voer op de juiste manier in te gooien. Wanneer dat alles klopt zal de vis naar behoren azen en een lange tijd op de voer/visplek willen vertoeven.

EERST PEILEN EN PAS DAN VOEREN

Alvorens te voeren moet u altijd eerst goed peilen. Met behulp van een peillood wordt de bodem afgezocht naar een geschikte plek om het lokvoer neer te leggen. En bij voorkeur is dat een vlak stukje bodem. Voert u op een steil talud, of zijn er bulten en kuilen, dan rollen de voerballetjes weg en vist u niet meer op het voer. Bovendien is het met het oog op wind en stroming belangrijk dat niet te ver wordt gevoerd. Werp de voerballetjes altijd ruim binnen de hengeltop, of wel korter bij de oever dan de hengel lang is. Is de hengel zes meter lang, werp dan niet verder dan 5 tot 5½ meter. Nu begrijpt u meteen waarom sommige vissers vaak minuten lang peilen alvorens te gaan voeren en vissen

VOER VOOR BRASEM

Lokvoer voor brasem - en zeker voor grote brasem - moet rustig op de bodem liggen. Is het voer erg actief met veel losse en zwevende deeltjes in het water, dan komen er vaak eerst een massa kleine vissen op af. Best leuk, maar als het de bedoeling is die 'grote jongens' te vangen, dan moet u die kleine onruststokers zien kwijt te raken. En dat lukt alleen door een 'dood' lokvoer te gebruiken of te wachten tot er geen voerdeeltjes meer tussen 'water en wind' zweven en de kleintjes zijn vertrokken, of om over of voor de voerplek te vissen. U maakt dan het lokvoer de avond tevoren al vochtig. Voel de volgende ochtend of het voer niet al te veel is ingedroogd en sprenkel er desnoods nog wat water over alvorens alles nog eens goed te mengen. Daarna drukt u dat vochtige voer door een speciale voerzeef, zodat er geen klonten meer inzitten. Dan is het brasemlokvoer klaar voor gebruik. Maak enkele stevige voerballetjes die goed kleven en op de bodem niet te snel uit elkaar vallen. Voer vooral niet bij als er nog geen brasem is gesignaleerd. Een brasem die net aanstalten maakt om te gaan eten verjaagt u daar soms mee. Voer slechts af en toe een stevig balletje bij als u geregeld een vis vangt en stop dan in dat balletje wat minimaden, maden poppen (casters) of wormpjes. Vis met het aas op de bodem!

VOER VOOR VOORN

Voorns zijn actieve azers die in tegenstelling tot brasems juist de zwevende deeltjes in het water pakken of net boven de bodem azen. Daardoor kan het lokvoer voor blankvoorn minder plakkerig zijn dan dat voor brasem. En door deels vette ingrediënten te gebruiken, zoals notenmeel en gemalen hennep of andere vette zaden, zal dat lokvoer ook actief op de bodem liggen en veel zwevende deeltjes afgeven. Voer in het begin niet veel. Zodra de voorns zich melden kunt u wel steeds wat bijvoeren met een los aangedrukt 'knijpertje'. Wat minimaden of maden poppen in dat 'knijpertje' kan geen kwaad. Vis met het aas net tegen de bodem of enkele centimeters tot een decimeter daarboven!

TIPS

- Bij lokvoer is kwaliteit veel belangrijker dan kwantiteit. Een kleine hoeveelheid voer lokt evenveel vis als een dozijn grote voerballetjes. Te veel lokvoer kan nadelig zijn voor de waterkwaliteit, vooral in ondiepe stilstaande wateren.
- Gebruik daarom in ondiep stilstaand water als u begint niet meer dan drie voerballetjes ter grootte van een kippenei en voer om de tien minuten een klein voerballetje (formaat boillie) bij als u beet krijgt.
- Probeer in ondiep water eens een paar maden bij de dobber te werpen in plaats van bij te voeren met lokvoer. Die maden houden de vis maar al te vaak op de voerplek!
- Gebruik in diep en/of stromend water als u begint niet meer dan vijf voerballetjes ter grootte van een tennisbal en voer om het kwartier een klein voerballetje bij als u beet krijgt.
- Meng door voer voor stromend water wat vochtig gemaakt (en gezeefd) leem, zand of fijn grind, in de verhouding 1/3 - 2/3 tot 1/2 . Dat maakt het voer zwaar zodat het in de stroming goed op de bodem blijft liggen.
- Bouw de voerplek bij het feedervissen altijd op met behulp van de voerkorf en voer niet eerst vooraf met voerballetjes. Juist met die korf kunt u steeds op dezelfde plek werpen en zo de voerplek klein houden (met gebruik maken van de clip op de molen).
- De voerkorf is niets meer dan een transportmiddel om lekkere hapjes als maden, madepoppen en wormen, die ook aan de haak hangen, op hun plek te krijgen. Deze lekkere hapjes worden gemengd met een simpel voer van brood en beschuit.

- In het najaar en winter is het belangrijk dat het lokaas niet te licht van kleur is, dit omdat het water in deze tijd van het jaar meestal erg helder is en een lichtkleurig lokaas, de vis schuw maakt. Gebruik daarom in deze tijd lokaas dat donkerder van kleur is.
- Bij teveel missers, een grotere haakje gebruiken
- Bij geen of slechte aanbeten, een dunnere onderlijntje met een kleine haakje gebruiken.

Al dit soort zaken zoals hierboven geschreven zijn echt veel belangrijker dan de zoektocht naar dat ene potje of poedertje wat toch niet bestaat.